

Олена БЕЛОВА,

orcid.org/0000-0001-6162-4106

доктор педагогічних наук, доцент,

доцент кафедри логопедії та спеціальних методик

Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка

(Кам'янець-Подільський, Хмельницька область, Україна) alena.bielova77@gmail.com

АЛГОРИТМ ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ В ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ ДО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

У науковій публікації здійснено теоретичний та експериментальний аналіз щодо формування мотиваційної готовності у дітей старшого дошкільного віку до навчання в закладах загальної середньої освіти. Мета дослідження – визначення алгоритму навчально-розвиткової роботи з формування мотиваційної готовності в старших дошкільників з порушеннями мовлення. Мовленнєва готовність передбачає розвиток в дошкільників навчальної та мовленнєвої мотивації, що впливатиме на їх пізнавальну активність під час навчальної діяльності. Завдання дослідження: теоретичне обґрунтування наукових позицій щодо важливості формування адекватної мотиваційної спрямованості, а саме мотивації до мовлення та навчання у дітей; визначення алгоритму навчально-розвиткової роботи; здійснення порівняльного аналізу результатів дослідження у дітей з порушеннями мовлення до і після формування експерименту. Методи дослідження – теоретичний: систематизація науково-теоретичних джерел щодо вирішення проблемного питання; емпіричний: використання різновидів психологічних методів, які взаємозалежні й під час формування мотиваційної складової доповнювали один одного: бесіда, спостереження, метод аналізу, порівняння; методи обробки даних: варіативно-статистична дескрипція. Результати дослідження. Оскільки актуальний розвиток мотиваційної готовності в дітей старшого дошкільного віку з порушеннями мовлення визначався низькими показниками, то постало питання щодо вибудовування алгоритму навчально-розвиткової роботи. Її реалізація відбувалась на пропедевтично-грунтовному, варіативно-послідовному та мовленнєво-активному етапах. Особливу увагу приділяли формуванню у респондентів з порушеннями мовлення їх мотиваційної спрямованості, а саме навчальній та мовленнєвій мотиваціям. Зміст навчально-розвиткової роботи забезпечували основні методи (метод підтримки, метод заохочення, метод довіри, ігровий метод та інтерактивний метод) та прийоми (пояснення, психологічну підтримку, поради, перегляд мотиваційних мультфільмів, читання повчальних історій тощо). Унаслідок з'ясування показників констатувального та формуального експериментів засвідчили, що мотиваційна готовність дітей старшого дошкільного віку з порушеннями мовлення була сформована здебільшого відсотка досліджених. Що безперечно підтверджувало ефективність навчально-розвиткової роботи.

Ключові слова: *мотиваційна готовність, мотиваційна спрямованість, мотивація до навчання, мотивація до мовлення, діти старшого дошкільного віку, діти з порушеннями мовлення, методи, прийоми.*

Olena BIELOVA,

orcid.org/0000-0001-6162-4106

Doctor of Pedagogy, Associate Professor,

Associate Professor at the Department of Speech Therapy and Special Techniques

Kamianets-Podilskyi Ivan Ohiienko National University

(Kamianets-Podilskyi, Khmelnytskyi region, Ukraine) alena.bielova77@gmail.com

ALGORITHM FOR THE FORMATION OF MOTIVATIONAL READINESS IN OLDER PRESCHOOL CHILDREN WITH SPEECH DISORDERS FOR THE EDUCATIONAL SPACE

The scientific publication carried out a theoretical and experimental analysis of the formation of motivational readiness of older preschool children to study in general secondary education institutions. The purpose of the study is to determine the algorithm of educational and developmental work on the formation of motivational readiness in older preschoolers with speech disorders. Speech readiness involves the development of educational and speech motivation in preschoolers, which will affect their cognitive activity during educational activities. Research task: theoretical substantiation of scientific positions regarding the importance of forming an adequate motivational focus, namely motivation for speech and learning in children; definition of the algorithm of training and development work; carrying out a comparative analysis of research results in children with speech disorders before and after the formative experiment. Research methods –

theoretical: systematization of scientific and theoretical sources for solving a problem; empirical: the use of various psychological methods that are interdependent and complement each other during the formation of the motivational component: conversation, observation, method of analysis, comparison; data processing methods: variable-statistical description. Research results. Since the current development of motivational readiness in older preschool children with speech disorders was determined by low indicators, the question arose about building an algorithm of educational and developmental work. Its implementation took place at propaedeutic-thorough, variable-sequential and speech-active stages. Particular attention was paid to the formation of respondents with speech disorders in their motivational focus, namely educational and speech motivations. The content of educational and development work was provided by basic methods (support method, encouragement method, trust method, game method, and interactive method) and techniques (explanations, psychological support, advice, watching motivational cartoons, reading educational stories, etc.). As a result, the compared indicators of ascertaining and formative experiments proved that the motivational readiness of older preschool children with speech disorders was formed by the majority of the studied. That undoubtedly confirmed the effectiveness of training and development work.

Key words: *motivational readiness, motivational focus, motivation to study, motivation to speak, children of older preschool age, children with speech disorders, methods, techniques.*

Постановка проблеми. Формування мотиваційної готовності дітей старшого дошкільного віку з порушеннями мовлення до навчання а освітньому просторі має спрямовуватись на розвиток в них умінь мобілізувати власні сили, підтримувати інтерес під час мовленнєвої, навчальної, ігрової діяльності. Умотивована дитина, відчувши винагороду у вигляді позитивного результату або похвали, буде зацікавлена виконувати завдання навіть тоді, коли зіштовхнеться із труднощами. Завданнями дослідження постає: теоретичне обґрунтування наукових позицій щодо важливості формування адекватної мотиваційної спрямованості, а саме, мотивації до мовлення та навчання у дітей; визначення алгоритму навчально-розвиткової роботи; здійснення порівняльного аналізу результатів дослідження у дітей з порушеннями мовлення до і після формувального експерименту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема формування мотиваційної готовності до навчання в закладах загальної середньої освіти дітей старшого дошкільного віку є досить актуальною. Вивчена важливість розвитку мотивації у дітей раннього та дошкільного віку (L. Mariyati, G. Affandi, R. Afandi, 2020 та ін.); розкрито позитивний вплив сформованої мотивації на особистість дитини (K. Amrai, 2011; S. Özbey, 2017; A. Veraksa, 2022 та ін.); описані мотиваційні моделі навчання (G. Affandi, L. Mariyati, 2018 та ін.); визначена важливість освітнього підходу для формування навчальних та мотиваційних досягнень (F. Bakhtiarvanda, 2011; J. Filgona, 2020 та ін.); мотивація є базою для пізнавальної та мовленнєвої діяльності (J. Sawyer, P. Brooks, 2021 та ін.); проаналізовано взаємозв'язок між вмотивованістю дитини та її академічними успіхами (R. Dangol, 2019; V. Vitiello, 2011 та ін.); визначено вплив сформованої мотивації на стосунки дитини із близьким оточенням (N. Asvioa, A. Suharmonc, 2017 та ін.); окреслено проблематику мотивацій-

ної готовності до навчання в закладах загальної середньої освіти дітей старшого дошкільного віку з логопатологією (O. Bielova, 2021; O. Белова, 2021, 2022). Означені наукові дослідження розкривають різні підходи щодо формування мотиваційної готовності до освітнього простору. Разом з тим, це питання залишається досі актуальним і потребує подальшого вивчення особливо в дітей з порушеннями мовлення.

Мета статті – визначення алгоритму навчально-розвиткової роботи з формування мотиваційної готовності в старших дошкільників з порушеннями мовлення.

Виклад основного матеріалу. Елементарні базові мотиви в дитини закладаються батьками та педагогами (Mariyati, Affandi, Afandi, 2020) ще у ранньому та дошкільному віці (Carlton, & Adam, 1998). Розвинута мотивація впливає на вміння дітьми самостійно пізнавати навколишній світ (Affandi, L. Mariyati, 2018), сприяє академічну успіху (Dangol, & S. Milan, 2019), соціальній адаптації (Asvioa, Suharmonc, 2017), формує самоконтроль та самодисципліну (Amrai, Shahrzad, Hamzeh, Hadi, 2011).

Розвинена у дітей мотивація досягнення має більші переваги під час навчання ніж їх загальна готовність до умов освітнього простору (Bakhtiarvanda, Sana, Kazem, & Hojjat, 2011). Мотивація спрямовує дитину здобувати навчальні цілі (Filgona, Sakiyo, Gwany, & Okoronka, 2020), викликає бажання вчитись, пізнавати навколишній світ. Кількість мотивів, які актуалізуються і спонукають до діяльності і визначає загальний рівень мотивації. Від визначеного мотиву залежить вибір засобу для досягнення результату діяльності та характер дій. Перспективність у навчальній діяльності розкривають основні мотиви, такі як: соціальний (прагнення до схвалень, успіху, престижу), пізнавальний (бажання здобути нові знання) та навчальний (бажання досягти високих

результатів, задовольняти позиції вчителів, батьків) (Белова, 2021, 2022).

Під час формування мотиваційної готовності важливу увагу слід надавати розвитку спрямованості мотивації до мовлення та навчання. У цьому випадку мотивація стає важливим елементом успішного навчання дітей дошкільного віку (Özbeý, Dağlıođlu, 2017; Zimmerman, 2000 та ін.), основою для розвитку їх мовленнєвих навичок, інтелектуальних та соціальних здібностей (Sawyer, Brooks, 2021), забезпечує готовність до навчання в початкових класах (Vitiello, Greenfield, Munis, George, 2011). Основне завдання дорослих – це підтримка інтересу та створення сприятливої атмосфери для розвитку мотивації до навчання (Veraksa, Gavrilova, Lepola, 2022) та мовлення (Kharchenko, 2018; Shuhui, Patricia, 2000).

Відповідно алгоритм навчально-розвиткової роботи з формування мотиваційної готовності дітей старшого дошкільного віку з порушеннями мовлення передбачає три етапи, а саме: пропедевтично-грунтовний, варіативно-послідовний та мовленнєво-активний.

Пропедевтично-грунтовний етап – підготовка дитини старшого дошкільного віку з порушеннями мовлення до засвоєння базових знань та вмій про мотивацію та її вплив на діяльність людей. Під час навчально-розвиткової роботи на початковому рівні створюються емоційно-довірливі стосунки, урахувуючи вікові особливості, індивідуальні можливості дитини, фокусуючи увагу на тлумаченні понять, слуховому сприйнятті інформації, візуалізації дій на навчально-виховному матеріалі.

Варіативно-послідовний етап – передбачено поєднання візуальних та мовленнєвих дій. Навчально-розвиткова робота сприяє поступовому переходові від зорового контролю до когнітивно-мовленнєвого, що дає можливість дитині, спираючись на зоровий зразок, самостійно організувати свою діяльність. На цьому етапі у дитини викликають бажання до пізнавальної та навчальної діяльності (обговорення мотивувальних до навчання відеосюжетів, розповідей, казок, притч).

Мовленнєво-активний етап – залучення дитини до мовленнєвого середовища. Навчально-розвивальна робота передбачає заохочення дитини до мовленнєвої реалізації з використанням мовних засобів (слів, речень, текстів), що дає їй змогу навчитися розуміти мовлення близького оточення, граматично правильно висловлювати власну думку, а отже, сприятиме її соціалізації та розвитку пізнавальної активності.

Метою навчально-розвиткової роботи є: формування знань про мотивацію, інтересу до навчальної та пізнавальної діяльності; розвинення бажань спілкуватися з колективом однолітків та дорослими в умовах гри й навчання.

У навчально-розвитковій роботі для формування навчальної та мовленнєвої мотивації залучено ефективні методи, а саме:

– метод підтримки – діти в цьому віці починають вивчати навколишній світ, тому важливо підтримувати їхній інтерес, розширювати знання, дозволяти досліджувати; підтримувати бажання до спілкування, створювати адаптовані комунікативні середовища, які допоможуть вільно, без остраху висловлювати власні думки та почуття;

– метод заохочення – стійкість мотивації забезпечує похвала та заохочення дорослих. Потрібно виявляти інтерес до досягнень дитини, хвалити її за успіхи в різних видах діяльності, підбадьорювати під час невдач; важливо цінувати її зусилля та успіхи в розвитку мовлення, що збереже надалі мотивацію до спілкування;

– метод довіри – навчити дитину старшого дошкільного віку бути самостійною, дати їй можливість проявити ініціативність, зробити власний вибір, що дозволить розвинути в неї відчуття самоконтролю та самодисципліни;

– ігровий метод – найефективнішим способом навчання є гра. Під час ігрової діяльності в дитини з'являється можливість отримати новий досвід. Мотиваційні ігри спрямовані на розвиток логічного мислення, креативності, інтелектуальних здібностей, творчих навичок та загального інтересу до навчання. Окрім того, ігри сприяють розвитку мовленнєвих навичок, збагаченню словника, мотивують дитину до уважного слухання співрозмовника, висловлювання власної думки;

– інтерактивний метод – інтерактивні методи навчання, зокрема дискусії, бесіди, дебати, розповіді, читання книжок, перегляд картинок та групова робота, спрямована створювати стимулювальну атмосферу, розвиток соціальних навичок, особистісну мотиваційну спрямованість, підвищувати інтерес дитини до мовленнєвої діяльності.

Розкрито прийоми такі як: пояснення, психологічна підтримка, поради, створення позитивно-адаптованого комунікативного середовища, демонстрація наочних матеріалів, перегляд мультфільмів, читання текстового матеріалу (казок, притч, оповідань тощо), перегляд картинок, показ рухових вправ, стимулювальні запитання, малювання.

Визначено очікуваний результат дитини: уміння розуміти значення мотивації в житті

людей; підтримувати інтерес до навчальної діяльності; визначати пріоритетні мотиви; уміння аналізувати життєві ситуації та робити висновки; працювати над підвищенням рівня пізнавального інтересу, розвивати бажання, витримку та наполегливість до виконання вербально-пізнавальних завдань.

Для дослідження мотиваційної складової психологічного компонента мовленнєвої готовності в дітей старшого дошкільного віку було використано ряд методик, що вивчали мотивацію до мовлення, навчання та мотиваційну спрямованість (Белова, 2021, 2022). Показники констатувального експерименту свідчали про несформованість мотивації у дітей з порушеннями мовлення (Bielova, 2021). Тому постала потреба в окресленні алгоритму навчально-розвиткової роботи з формування мотиваційної готовності у дітей старшого дошкільного віку до навчання в закладах загальної середньої освіти, в котрих виявлено низькі та середні результати дослідження.

Формувальний експеримент проводився серед вихованців закладів дошкільної освіти в експериментальних групах (ЕГ). Ефективність навчально-розвиткової роботи визначалась під час порівняння констатувальних (V) результатів дослідження з формувальними (R), а також зіставлялися показники формувального експерименту дітей з порушеннями мовлення (RL) з їх однолітками з нормотиповим розвитком (RN). Під час порівняння узагальнених результатів дослідження (констатувального (V_{EF}) та формувального (R_{EF}) експериментів) було виявлено істотні зміни мотиваційної готовності (рис. 1).

Ріст показників високого рівня (від 12 до 17 балів) мотиваційної готовності спостерігався у всіх досліджуваних дітей, зокрема в осіб з нормотиповим розвитком ($R_V < 40,0\%$), з дислалією ($R_V < 49,5\%$), заїканням ($R_V < 47,5\%$), ринолалією ($R_V < 64,3\%$) та в окремих осіб із дизартрією ($R_V < 14,3\%$). Середньому рівню (від 6 до 11 балів) було властиве спадання, він прийняв від'ємне значення в респондентів із з нормотиповим розвитком ($R_V > 34,4\%$), дислалією ($R_V > 35,8\%$), заїканням ($R_V > 35,0\%$) та ринолалією ($R_V > 35,8\%$), а позитивне – в осіб з дизартрією ($R_V < 14,2\%$). Показники відхилення низького рівня (від 0 до 5 балів) є від'ємними у всіх респондентів (з нормотиповим розвитком ($R_V > 5,6\%$), дещо більше з дислалією ($R_V > 13,6\%$), заїканням ($R_V > 12,5\%$) та ринолалією ($R_V > 28,5\%$), а позитивне – в осіб з дизартрією ($R_V > 28,6\%$), що свідчить про їх недостатню психологічну готовність до умов шкільного навчання. Провідним видом діяльності стає гра, на другому місці у дітей знаходиться соціальна взаємодія, останнім у пріоритетах є навчання. Для покращення їхнього рівня мотивації необхідна додаткова розвивальна робота (табл. 1).

Середньостатистична бальна оцінка суттєво посилилась в всіх групах дітей старшого дошкільного віку у порівнянні з констатувальним дослідженням. Показникам нормотипового розвитку ($M \pm SD R_{EF} = 12,9 \pm 1,8$) максимально відповідали бали респондентів із дислалією ($12,8 \pm 1,8$), дещо менше – із заїканням ($12,4 \pm 2,6$), ще менше – з ринолалією ($11,4 \pm 2,5$) і найменше – з дизартрією ($9,4 \pm 2,7$).

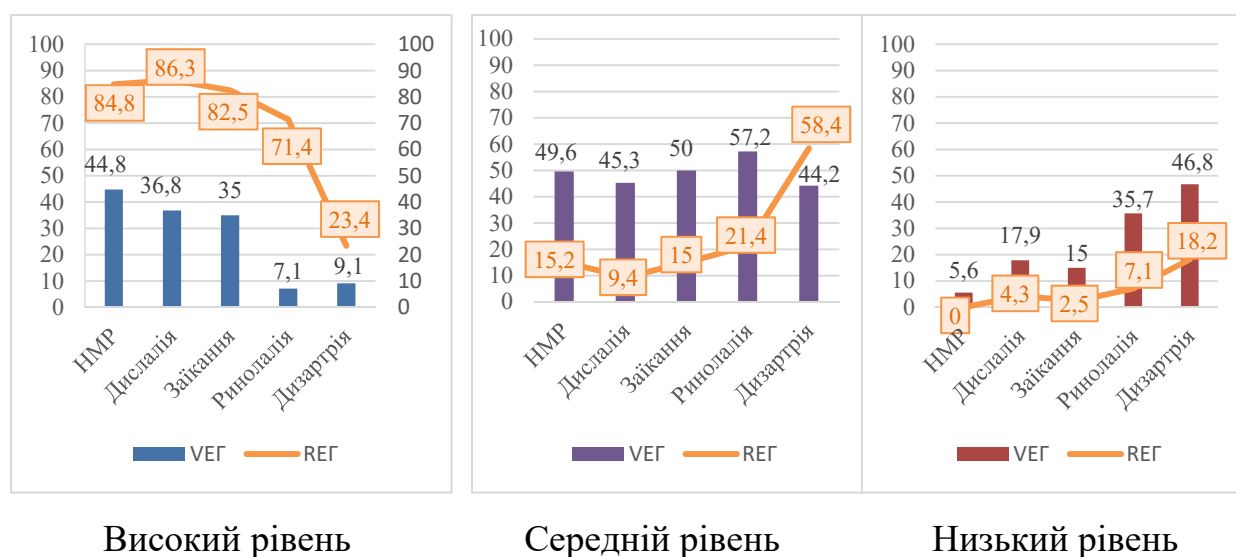

Рис. 1. Рівень мотиваційної готовності до (V_{EF}) і після (R_{EF}) формувального експерименту

Порівняльний аналіз показників мотиваційної готовності

Категорії дітей	Показники відхилення $R_v \geq R_R$ (у%)									$\Sigma_{n=607}$
	Високий рівень		$R_v \geq R_R$	Середній рівень		$R_v \geq R_R$	Низький рівень		$R_v \geq R_R$	
	V_{EG} (%)	R_{EG} (%)		V_{EG} (%)	R_{EG} (%)		V_{EG} (%)	R_{EG} (%)		
Нормотиповий	44,8	84,8	40,0	49,6	15,2	-34,4	5,6	0	-5,6	250
Порушення мовлення	28,3	71,1	42,8	46,5	21,6	-24,9	25,2	7,28	-17,9	357
Дислалія	36,8	86,3	49,5	45,3	9,43	-35,8	17,9	4,25	-13,6	212
Заїкання	35,0	82,5	47,5	50,0	15,0	-35,0	15,0	2,5	-12,5	40
Ринолалія	7,1	71,4	64,3	57,2	21,4	-35,8	35,7	7,14	-28,5	28
Дизартрія	9,1	23,4	14,3	44,2	58,4	14,2	46,8	18,2	-28,6	77
	Статистичний аналіз бальної оцінки $M \pm SD$									
	V_{EG}					R_{EG}				
Нормотиповий	10,2 ± 3,0					12,9 ± 1,8				
Порушення мовлення	8,3 ± 3,4					11,5 ± 2,7				
Дислалія	9,6 ± 3,5					12,8 ± 1,8				
Заїкання	7,2 ± 3,0					12,4 ± 2,6				
Ринолалія	6,3 ± 2,4					11,4 ± 2,5				
Дизартрія	6,2 ± 3,0					9,4 ± 2,7				

Таким чином, у досліджених із порушеннями мовлення прогресує високий рівень мотиваційної складової на 42,8% ($V_{EG} 28,3\% < R_{EG} 71,1\%$), що вплинуло на результати середнього рівня, який зменшився на 24,9% ($V_{EG} 46,5\% > R_{EG} 21,6\%$). Низький рівень скоротився на 17,9% у порівнянні із попереднім дослідженням ($V_{EG} 49,4\% > R_{EG} 18,2\%$). Здобуті результати свідчать про позитивну динаміку розвитку мотиваційних підскладових (мотивації мовлення, мотиваційної спрямованості та мотивації до навчання) у групах дітей старшого дошкільного віку.

Висновки і пропозиції. Теоретичний та експериментальний аналіз наукового дослідження дає змогу висновкувати: 1) мотивація стає важливим елементом успішного навчання дітей старшого дошкільного віку, основою для розвитку їх мовленнєвих навичок, інтелектуальних та соціальних здібностей, забезпечує готовність до навчання в закладах загальної середньої освіти; 2) алгоритм навчально-розвиткового впливу включав поетапність його реалізації, а саме на пропедевтично-грунтовному, варіативно-послідовному та мовленнєво-активному етапах роботи; 3) порівняльний аналіз мотивації мов-

лення (в умовах ігрової та навчальної діяльності) показав, що діти позитивно налаштовані на спілкування із дорослими та зі своїми однолітками. Під час дослідження мотиваційної спрямованості доводять, що пізнавально-активна спрямованість значно збільшилась у всіх категоріях дітей. Це вказує на їх розвинуту самостійність у прийнятті рішень, відповідальність, ініціативність під час виконання завдань. Показники відхилення соціальної адаптованості переходять у нову фазу розвитку. Дітям важливе не тільки спілкування один із одним, але також й особистісний саморозвиток, тому в цій складовій спостережено від'ємні результати у більшості з них. Показники формуального експерименту під час вивчення мотивації навчання засвідчили на приріст відсотка дітей, котрі розуміли значення навчального та соціального мотивів, тому їх показники були подібні до нормотипового розвитку.

Перспективою подальших досліджень о кім мотиваційної сфери стає вивчення сформованості у дітей з порушеннями мовлення когнітивних та емоційних психічних процесів, що дасть можливість уявити їх психологічну готовність до навчання в закладах загальної середньої освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Белова О. Б. Діагностика мотиваційної спрямованості дітей старшого дошкільного віку з логопатологією. *Актуальні питання гуманітарних наук міжсвізівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. Дрогобич : Гельветика. 2022. 51. С. 419–423. http://www.arphn-journal.in.ua/archive/51_2022/65.pdf

2. Белова О.Б. Проблематика мотиваційної готовності до навчання в школі дітей старшого дошкільного віку. *Педагогічні науки: теорія та практика*. Запоріжжя: Видавничий дім «Гельветика». 2021. № 2 (38). С. 181–188. <http://journalsofznu.zp.ua/index.php/pedagogics/article/view/2523/2409>
3. Affandi G. R., & Mariyati L. I. Uji Validitas Bender-Gestalt Test dengan Menggunakan Nijmeegse Schoolbekwaamheids Test (NST) sebagai Kriteria untuk Mendeteksi Kesiapan Anak Masuk Sekolah Dasar. *Jurnal Psikologi dan Kesehatan Mental*. 2018. 2 (2). P. 84–95. <https://e-journal.unair.ac.id/JPKM/article/view/6122>
4. Amrai K., Shahrzad E., Hamzeh A. and Hadi P. The relationship between academic motivation and academic achievement students. *Journal of Procedia Social and Behavioral Sciences*. 2011. 15. P. 399–402. <https://journalsofznu.zp.ua/index.php/pedagogics/article/view/2523>
5. Asvioa N., Suharmonc A. The Influence of Learning Motivation and Learning Environment on Undergraduate Students' Learning Achievement of Management of Islamic Education, Study Program of Iain Batusangkar In 2016. *Noble International Journal of Social Sciences Research*. 2017. № 2 (2). 16–31.
6. Bakhtiarvanda F., Sana A., Kazem D., & Hojjat A. F. The Moderating Effect Of Achievement Motivation On Relationship Of Learning Approaches And Academic Achievement. *Procedia Social And Behavioral Sciences*. 2011. 28. 486–488. <https://cyberleninka.org/article/n/20421>
7. Bielova O. The state of development of components of speech readiness of older preschool children with speech disorders. *SPECIAL EDUCATION*. 2021. Vol 1(42) P.137–189. <https://www.journals.vu.lt/special-education/article/view/25427>
8. Carlton L., M. & Winsler A.. Fostering Intrinsic Motivation in Early Childhood Classrooms. *Early Childhood Education Journal*. 1998. 25. P.159–166. https://www.researchgate.net/publication/225914131_Fostering_Intrinsic_Motivation_in_Early_Childhood_Classrooms/stats
9. Dangol R., & Milan S. Learning Readiness And Educational Achievement Among School Students. *The International Journal of Indian Psychology*. 2019. 7 (2). P. 467–476. <https://ijip.in/articles/learning-readiness-and-educational-achievement-among-school-students/>
10. Filgona J. & Sakiyo J. & Gwany D & Okoronka A. Motivation in Learning. *Asian Journal of Education and Social Studies*. 2020. 10. P.16–37. https://www.researchgate.net/publication/344199983_Motivation_in_Learning
11. Kharchenko N. The Development of the Motives for Listening in The First Language by Preschool Children. *PSYCHOLINGUISTICS*. 2018. (23(1)). 292-308. <https://doi.org/10.5281/zenodo.1211503>
12. Mariyati L. I., Affandi G. R., Afandi R. School Readiness and Achievement Motivation as Academic Achievement Predictors in Elementary School Students. *International Journal of Psychosocial Rehabilitation*. 2020. № 24. P. 1475–17192. <https://www.psychosocial.com/article/PR290122/22828/>
13. Özbey S. A. İ. D. E., & Dağlıoğlu H. E. Adaptation study of the motivation scale for the preschool children (DMQ18). *International Journal of Academic Research*. 2017. 4(2). P.1–14.
14. Sawyer J., Brooks P.J. Sociodramatic play enhances preschoolers' private speech and motivation across activities. *Cognitive Development*. 2021. 59(5):101073. doi: 10.1016/j.cogdev.2021.101073
15. Shuhui C., Patricia A. The Motivational Function of Preschoolers' Private Speech. *Discourse Processes*. 2000. 30(2). P.133-152.
16. Veraksa A., Gavrilova M., Lepola J. Learning motivation tendencies among preschoolers: Impact of executive functions and gender differences. *Acta Psychologica*. 2022. 228. <https://doi.org/10.1016/j.actpsy.2022.103647>.
17. Vitiello V.E., Greenfield D.B., Munis P., George J.L. Cognitive flexibility, approaches to learning, and academic school readiness in head start preschool children. *Early Education & Development*. 2011. 22 (3). P. 388–410. 10.1080/10409289.2011.538366
18. Zimmerman B. J. Self-efficacy: An essential motive to learn. *Contemporary Educational Psychology*. 2000. 25 (1). P. 82–91.

REFERENCES

1. Bielova, O. B. (2022) Diahnostyka motyvatsiinoi spriamovanosti ditei starshoho doshkilnoho viku z lohopatolohiieiu [Diagnostics of motivational orientation of older preschool children with logopathology]. Aktualni pytannia humanitarnykh nauk mizhvuzivskyi zbirnyk naukovykh prats molodykh vchenykh Drohobyskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka. Drohobych: Helvetyka, 51. P. 419–423. http://www.aphn-journal.in.ua/archive/51_2022/65.pdf [in Ukrainian].
2. Bielova, O.B. (2021). Problematyka motyvatsiinoi hotovnosti do navchannia v shkoli ditei starshoho doshkilnoho viku [Problems of motivational readiness to study at school of children of older preschool age]. Pedahohichni nauky: teoriia ta praktyka. Zaporizhzhia: Vydavnychiy dim «Helvetyka», 2(38). P. 181–188. <http://journalsofznu.zp.ua/index.php/pedagogics/article/view/2523/2409> [in Ukrainian].
3. Affandi, GR, & Mariyati, LI (2018). Uji Validitas Bender-Gestalt Test dengan Menggunakan Nijmeegse Schoolbekwaamheids Test (NST) sebagai Kriteria untuk Mendeteksi Kesiapan Anak Masuk Sekolah Dasar. *INSAN Jurnal Psikologi Dan Kesehatan Mental*, 2 (2). P. 84–95. <https://doi.org/10.20473/jpkm.V2I22017.84-95>
4. Amrai, K., Shahrzad, E., Hamzeh, A. and Hadi, P. (2011). The relationship between academic motivation and academic achievement students. *Journal of Procedia Social and Behavioral Sciences*, 15. P. 399–402. <https://journalsofznu.zp.ua/index.php/pedagogics/article/view/2523>
5. Asvioa, N., Suharmonc, A. (2017). The Influence of Learning Motivation and Learning Environment on Undergraduate Students' Learning Achievement of Management of Islamic Education, Study Program of Iain Batusangkar In 2016. *Noble International Journal of Social Sciences Research*, 2 (2). P. 16–31.

6. Bakhtiarvanda, F., Sana, A., Kazem, D., & Hojjat, A. F. (2011). The Moderating Effect Of Achievement Motivation On Relationship Of Learning Approaches And Academic Achievement. *Procedia Social And Behavioral Sciences*, 28. P. 486–488. <https://cyberleninka.org/article/n/20421>
7. Bielova, O. (2021). The state of development of components of speech readiness of older preschool children with speech disorders. *SPECIAL EDUCATION*, 1(42). P.137–189. <https://www.journals.vu.lt/special-education/article/view/25427>
8. Carlton, L. M. & Winsler, A. (1998). Fostering Intrinsic Motivation in Early Childhood Classrooms. *Early Childhood Education Journal*, 25. P. 159–166. https://www.researchgate.net/publication/225914131_Fostering_Intrinsic_Motivation_in_Early_Childhood_Classrooms/stats
9. Dangol, R., & Milan, S. (2019). Learning Readiness And Educational Achievement Among School Students. *The International Journal of Indian Psychology*, 7 (2). P. 467–476. <https://ijip.in/articles/learning-readiness-and-educational-achievement-among-school-students/>
10. Filgona, J. & Sakiyo, J. & Gwany, D & Okoronka, A. (2020). Motivation in Learning. *Asian Journal of Education and Social Studies*, 10. P. 16–37. https://www.researchgate.net/publication/344199983_Motivation_in_Learning
11. Kharchenko, N. (2018). The Development of the Motives for Listening in The First Language by Preschool Children. *PSYCHOLINGUISTICS*, (23(1)). 292–308. <https://doi.org/10.5281/zenodo.1211503>
12. Mariyati, L. I., Affandi, G. R., Afandi, R. (2020). School Readiness and Achievement Motivation as Academic Achievement Predictors in Elementary School Students. *International Journal of Psychosocial Rehabilitation*, 24. P. 1475–7192. <https://www.psychosocial.com/article/PR290122/22828/>
13. Özbey, S. A. İ. D. E., & Dağlıoğlu, H. E. (2017). Adaptation study of the motivation scale for the preschool children (DMQ18). *International Journal of Academic Research*, 4(2). P. 1–14.
14. Sawyer, J., Brooks, P.J. (2021). Sociodramatic play enhances preschoolers' private speech and motivation across activities. *Cognitive Development*, 59(5). P. 101073. doi: 10.1016/j.cogdev.2021.101073
15. Shuhui, C., Patricia, A. (2000). The Motivational Function of Preschoolers' Private Speech. *Discourse Processes*, 30(2). P. 133–152.
16. Veraksa, A., Gavrilova, M., Lepola, J. (2022). Learning motivation tendencies among preschoolers: Impact of executive functions and gender differences. *Acta Psychologica*. 228. <https://doi.org/10.1016/j.actpsy.2022.103647>.
17. Vitiello, V.E., Greenfield, D.B., Munis, P., George, J.L. (2011). Cognitive flexibility, approaches to learning, and academic school readiness in head start preschool children. *Early Education & Development*, 22 (3). P. 388–410. 10.1080/10409289.2011.538366
18. Zimmerman, B. J. (2000). Self-efficacy: An essential motive to learn. *Contemporary Educational Psychology*, 25 (1). P. 82–91.